

Johann Quistorp

**Programma Rectoris Johannis Quistorpii, S.S. Theol. D. Pastoris ac Professoris
... Academia Rostochiensi, Quo Ad Exequias Quas ... Filiolae ... Johanna Vir ...
Dn. Andreas Schmalbeck/ Reipublicae huius Senator &c. Hodie hora Prima
paratas cupit. Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos amanter invitat : P. P.
Rostochii die X. Februarii Anno M. DC. LIV. ...**

Rostochi[i]: Kilius, 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777424037>

Druck Freier  Zugang



Qvistorp, J.,
in
J. S ch m a l b e c k .

Rost. 1654.

6.

PROGRAMMA
RECTORIS

JOHANNIS QVISTORPII,

S. S. Theol. D. Pastoris ac Professoris



in Ecclesiâ & Academiâ
Rostochienfi,

Quô
Ad Exequias
Quas

Filiolæ suæ desideratissimæ, puellæ suavissimæ

JOHANNÆ

Vir Ampliſſimus ac Prudentiſſimus

DN. ANDREAS Schmalbeck/

Reipublicæ hujus Senator &c.

Hodie horâ Primâ paratas cupit.

Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos
amanter invitat.

P. P. ROSTOCHII die X. Februarii

Anno M. DC. LIV.

*Conventus fiet horâ primâ in Templo
Jacobæo.*

os(o)se

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILL, Academiæ Typographi

GREGORIUS.

Lib. 23. Moral.

Quot dies vitæ peragimus;
quasi in itinere ad locum propositum,
tot passibus propinquamus; præsen-
tem vitam, quasi viam subigen-
do transimus.

RECTOR
JOHANNES QUISTORPIUS,
Theol. D. Prof. & Past. in Eccles.
& Acad. Rostochiensis.

Vtinam hodierni Helluones,
Bacheis liquoribus immadefcentes;
quorum corpora instar utrius aut
canalium potius, perenni potu flu-
unt; utinam inquam; Vitæ humanæ
brevitatem ad accuratiorē judicii perpende-
rent lancem; brevis etenim infamem suam repu-
diarent temulentiam, quæ ipsum robur, ipsam,
virtutem naturalem enervat; quæ tantam infir-
mitatum farraginem progenerat; quæ subitane-
am etiam scēpissimè mortem inducit, & ut omnia
verbo unō complectar, corpus humanum fœdis-
simam turpissimorum humorum cloacam, &
abominandam nefandissimorum vitiōrum sen-
tinam facit. O utinam, perditissimi isti morta-
les; qui jam Bachelitantes, vorando potandoq;
tempus infumunt, qui heu cœli terræq; dedeco-
ra! violenti cibo ac potu, impurissimos suos ven-
tres, instar tympani extendunt; utinam inquam,
considerarent, quod homo nihil sit aliud, quam

πυφολοξ, id est, tumor ille inanis, qui visitur in a-
quis, momento temporis enascens simul & eva-
nescens; certè flagitioso suo, & in omnē vinolen-
tiam effuso animo, frena injicerent; & absq; mo-
râ omnibus fœdissimis resignantes illecebris, vi-
tam suam, ad DEI OPTIMI cultum, ad so-
brietatem ac frugalitatem, atq; ad quasvis virtu-
tes componerent. Quod enim vitam concer-
nit humanam. Heu quantulum istud ipsum est,
quod nobis longum videtur? Si vel triginta, se-
xaginta, octuaginta, centum annos vivas, & id
cum volumine illo ævi & cœli, cumq; ipsâ æterni-
tate conferas. Quid erit, nisi *punctistitium*, & vix
adhuc hoc nomen merebitur. Quid hic obsecro
diuturnum? Rectissimè cum *Sophocle* in *Trachin*,
v. 950 loquar.

----- *quapropter si quis*

Duos aut plures dies numerat, (spectet.

Stultus est: nihil enim est, quod ad crastinum

Sed vide ne tibi aliquid adversè hodiè eveniat.

Et, verâ imagine exprimam Tibi cum *Lipso* vitam
meam & tuam; vidisti, imò curiosius spectasti
comœdias, in quibus prodeunt Reges, Satra-
pæ, satellites, aliæq; personæ in speciem & mu-
tæ. Ecce alij diutius ex ijs in scenâ loquuntur, &
subsistunt. Alij ostendunt semet solum, & nec
vocem edunt. Quid verò nobis aliud in hocce
mundi theatro, & in hac vitæ comœdiâ obtin-
git?

git? vario munere aut dignitate, in theatrum huius universi ablegamur; alij silentio transimur, aut ostendimur tantum; nihilò tamen deterior ille, qui in vili veste, qui non diu hæsit, quam ille, qui Regem, aut qui prolixum carmen, in hac caducâ, brevissimisq; circumscriptâ cancellis vitâ cecinit. Et quid nam homuli sumus in hac vitâ? fragilis reverà materia, ut levi casu sæpissimè corruat? Miseri mortales sumus, de labimur momentis singulis, crescimus, decrescimus, momenta ipsa, cum morte dividimus; vivimus quidem, ut semper victuri; nulla interim hora reperitur, quâ non moriamur. Quid sumus miselli homunciones, sivè nobis quam altissima; dicam verius, stultissima imaginemur? respondebo cum Senecâ Consol. ad Marciam. c.ii. *imbecilla corpora, fragilia, nuda, suapte natura inermia, alienæ opīs indiga, ad omnem fortunæ contumeliam projecta.* Et, quis hæc verissima esse, non expertus est, in tot quotidianis ac continuis fermè Exemplis? quæ nobis, tum vitæ humanæ brevitatem, tum hominis miseriam, luce meridianâ clarius demonstrant. En unum præ oculis, proh dolor! & quidem recentissimum adest; Puellula videlicet svavissima, JOHANNA Schmalbecken / quam vix quadrimestrem infantulam, sæva Parcarum rapacitas, propero ictu è numero viventium sustulit; non secus ac lascivâ viatoris prætereuntis dexterâ, pomum

aliquod immaturum decerpitur. Auspicata verò
illa fuit lubricam hancce vitam, die 10. Octobris,
Anno 1653. Parentibus honestate ac integritate
conspicuis, Patre Dn. ANDREA Schmalbecken/
Senatore hujus Reipublicæ Amplissime, Pro-
vinciæ Secretario & Oeconomo prudentissimo.
Matre WENDULA Weseboms/ fœminâ virtu-
tum muliebrium decore ornatissimâ. Avo Pater-
no, Dn. Garsten Schmalbeck / Cive hujus Reipu-
blicæ, & reddituum Ædis Spiritui S. dedicatæ, Ra-
tionibus, per 24. annos, præfecto fidelissimo. Aviâ
Paternâ, quæ adhuc Dei clementiâ rebus interest
mortalium, CATHARINA Amsels. Avo mater-
nô, Dn. JOACHIMO Wesebom/ Cive & Cerevi-
siario hujus urbis non infimo. Aviâ Maternâ,
MARGARETA Möllers. Proavô paternô, Dn.
JACOBO Schmalbecken / nauticam exercente
vitam Cive optimo. Proaviâ paternâ, Jseben Hen-
denricks. Proavo materno Dn. JOACHIMO We-
sebom/ Cive & Cerevisiario. Proaviâ maternâ
MARGARETA Nettelblades. Postquàm verò
vitam suam, è hisce parentibus progenitoribusq;
inchoasset, secundo nativitatis die, nempe, XI.
Octobris, secundû Redemptoris mortaliû CHRI-
STI JESU mandatû, per lavacrum regenerationis
regenerata, & coetui CHRISTIANORUM coop-
tata, si maturiorē attigisset ætatem, ipsis factis ac
virtutibus, parentum ac progenitorum honesta-
tem

tem ac integritatem auxisset, in talemq; aliquan-
do, Spiritus Sancti gratiâ adjuvante, piissimâq; pa-
rentum informatione accedente, evasisset filiam,
quæ & parentibus solatio, & familiæ ornameto
non mediocri esse potuisset; nisi eam mors in-
exorabilis, tam subito, tam citò, è consortio vi-
ventium sustulisset, spesq; parentum eximias, de
ipsius egregiâ indole conceptas, non absq; in-
genti mœrore, ejus præmaturo obitu decollasset.
Quæ, vitam hancce humanam, per quatuor sal-
tem menses, sive 16. Septimanas traduxit; eamq;
die 30. Januarij, Anni hujus 1654, finivit, suoq; tam
celeri è rebus humanis secessu ostendit, vitæ hu-
manæ instabilitatem; hominis miserrimam con-
ditionem; mortis deniq; crudelitatem; quæ præ-
coci obitu sternit, & antè maturum tempus car-
pit rapacissimâ dexterâ, ipsos etiam infantulos,
in ipso ætatis flore, spe maximâ plenos, vernan-
tes parentum & amicorum amores, spirantes eo-
rum laudis atq; Virtutum imagines. At, quid jam
mœstissimi parentes facietis? annè jam Vos, luctu,
lachrymis, ob insperatū & minimè expetitū, filio-
læ charissimæ abitū macerabitis? darem quidem
facilem veniam tristitiæ & ægritudini vestræ, imò
& officii, pietatisq; gloriam vix denegarem. Ve-
rum. Si unquam, si aliquandò, certè nunc, ma-
gnanimam ac constantem mentem, re ipsâ ex-
promite; habenas lachrymis & dolori injicite.
Con-

Considerate satius, meliorem jam esse sortem fili-
oliæ vestræ, quam omnium nostrum; quæ tam
velociter cœlo redonata est, undè originem non
pridem antea traxerat; quæ tam brevi, salutis, vi-
tæq; æternæ limitem attigit; quæ tam celeriter,
fluctibus mundi naufragis emersa, portum cœle-
stem, cujus jucunditatem ac felicitatem, nè qui-
dem Angelica vox effari potest, subiit; indignam
jam, vel suo intuitu terram judicans, in Sanctissi-
morum Spirituum collegium allecta; nihilq; terræ
relinquens, præter concretum & mortale corpus-
culum. Quod, cum hodiernâ luce, circa horam
primam, in templo Jacobæo, tumulo componi
debeat. Vos Omnes Universitatis Cives, officiosè
ac amantèr invito, ut illud frequentes comitari,
vestraque præsentia, mœrorem parentum, ex ino-
pinatâ, præmaturâq; filioliæ morte contractum,
lenire, non dedignemini. Exstimulet Vos, ad
hoc supremum humanitatis officium, Amplis-
simi Parentis, erga literas & literatos favor. Exsti-
mulet, Christianæ charitatis officium. Exstimulet,
amica ac benevola MAGISTRATUS invitatio,
quam, quod non vili æstimaveritis, decenti, ho-
nestâ, verumq; christianum decente frequentia,
demonstrabitis. P. P. Rostochij, sub Sigillo
Universitatis, die X. Februarij, An. Dom.
M. DC. LIV.

tem ac integritatem auxisset, in ta
do, Spiritus Sancti gratiâ adjuvan
rentum informatione accedente,
quæ & parentibus solatio, & fami
non mediocri esse potuisset; nisi
exorabilis, tam subito, tam citò,
ventium sustulisset, spesq; parent
ipsius egregiâ indole conceptas,
genti mœrore, ejus præmaturo ob
Quæ, vitam hancce humanam, p
tem menses, sive 16. Septimanas t
die 30. Januarij, Anni hujus 1654. fi
celeri è rebus humanis secessu ošte
manâ instabilitatem; hominis mi
ditionem; mortis deniq; crudelit
coci obitu sternit, & antè maturu
pit rapacissimâ dexterâ, ipsos eti
in ipso ætatis flore, spe maximâ p
res parentum & amicorum amor
rum laudis atq; Virtutum imagine
mœstissimi parentes facietis? annè
lachrymis, ob insperatû & minim
læ charissimæ abitû macerabitis?
facilem veniam tristitiæ & ægritu
& officii, pietatisq; gloriam vix de
rum. Si unquam, si aliquandò, c
gnanimam ac constantem ment
promite; habenas lachrymis & d

